

Sorumluluk Alın!

Vaktiyle her türlü maddi imkâna sahip olmasına rağmen can sıkıntısından, hayatın yaşanmaya değmez olduğundan yakınan bir prens varmış. Kardeşleri, arkadaşları gezer, ava gider, eğlenirken o odasına kapanır, sürekli düşünürmüş.

Oğlunun bu haline hükümdar babası çok üzülüyormuş. Bir gün hükümdar, ülkesinin en bilge kişisini sarayına çağırıp ona oğlunun durumunu anlatmış ve buna bir çözüm bulmasını istemiş. Bunun için bilgeye bir hafta mühlet vermiş. Bir hafta içinde bir çare bulamazsa bunun hayatına mal olabileceğini de hatırlatmış.

Yaşlı bilge üç beş gün düşünüp taşınmış; aklına hiç bir çözüm gelmemiş. **"En iyisi buralardan kaçıp gideyim. Ancak canımı böyle kurtarırım!"** demiş.

Üzgün, dalgın bir şekilde ülkeyi terk ederken, bir köyün yakınında, koyunlarını, keçilerini otlatan küçük yaşta bir çobana rastlamış. Onunla oturmuş biraz dertleşmiş. Kendini dinleyen küçük çoban Bilgeye:

"Amca şu hayvanlarıma biraz göz kulak oluver de, ben de şu görünen köyden yiyecek bir şeyler alıp geleyim, bugün yanıma yiyecek almayı unutmuşum." der.

Bilge de zevkle kabul eder.

Bilge, kafası, karşılaştığı olaylarla meşgul bir halde hayvanlara göz kulak olurken, aksilik ya, bir keçi yavrusu kenarında oynamakta olduğu uçurumdan aşağı yuvarlanıverir. Aşağı inmesine inecek fakat oldukça tehlikeli bir uçurum. Kendi hayatı da tehlikeye gireceğinden korkar.

Bilge küçük çobana verdiği sözü doğru dürüst tutabilmek için oğlağı kurtarmaya karar verir. Bu amaçla uçurumun dibine iner. Önce oğlağı sırtına bağlar, sonra

tırmanmaya başlar. Birkaç tırmanma başarısızlıkla sonuçlanır; ama bilge yılmadan yukarı çıkmaya uğraşır. Epey zahmet çektikten sonra keçi yavrusunu yukarı çıkarmayı başarır.

Küçük dostuna verdiği sözü tutabilmek, bunun için de oğlağı uçurumdan çıkarmak bir süre kafasını öyle meşgul etmişti ki, kendini bu işe o kadar vermişti ki, başından geçmekte olan olayı, canını kurtarabilmek için ülkeyi terk etmekte oluşunu unuttur.

Bu durum onun kafasında bir şimşek çakmasına sebep olur.

Şöyle düşünür: **"Bir kimse ciddi olarak bir işle meşgul olur, bir girişimde bulunup onu başarı ile sonuçlandırmak arzusu benliğini tam olarak kaplarsa, o kimse için can sıkıntısı, eften püften olayları kafasına takmak diye bir şey söz konusu olamaz."** Bu gerçek, herkes ve dolayısıyla hükümdarın oğlu için de geçerlidir.

Bilge artık kaçma fikrinden vazgeçip hemen geri döner ve hükümdarın huzuruna çıkarak şu çözümü sunar:

"Hükümdarım, eğer oğlunuzun can sıkıntısından kurtulmasını, hayata bağlanmasını istiyorsanız ona bir sorumluluk yükleyin. Zamanını kaplayıcı bir meşguliyet verin. Can sıkıntısının, yaşamaktan şikâyet etmenin ana sebebi başıboşluktur. Oğlunuza yükleyeceğiniz sorumluluk ne derece ciddi, sonucu ne derece ağır olursa, kendini o ölçüde can sıkıntısından kurtaracak, yaşama mücadelesi ve azmi o derece artacaktır." der.

Bilge küçük çobanın emanet ettiği hayvan sayesinde hayatını kurtulur. Hem de iyi bir hayat dersi yaşayarak alır.

Tembellik, insanın hayatında yakalanacağı en kötü davranış hastalığıdır. Bazen tevekkülü tembellik olarak algılayanlar büyük bir hataya düşerler. İnsanın boş durması sağlığını olumsuz etkiler. Toplumsal hastalıkların birçoğu tembellikten oluşur, yayılır.

Evrene şöyle bir göz attığımızda hiçbir şey durmaz, hepsi hareket halindedir.

Bu nedenle tembellik yasaklanmış, çalışma ibadet olarak görülmüştür.

Alıntıdır